

विक्रस

www.bikashkhabar.com

खबरपत्रिका साप्ताहिक

● मकवानपुर, वर्ष-१५, अंक-४३ ● २०८० वैशाख २५ गते सोमवार, ● ०८ May, २०२३, ● नेपाल सम्बन्-११४३, ● पृष्ठ-६, ● मूल्य रु. १०/-

तीनवर्षे बज्रवाराही जात्रा मनाइँदै

विकास संवाददाता

मकवानपुरको ऐतिहासिक नगर टिस्टुङ बज्रवाराहीमा प्रत्येक तीनतीन वर्ष हुने बज्रवाराहीको जात्रा मनाइएको छ । तीन दिनसम्म लागेको जात्राको विधिवत रूपमा २३ वैशाखमा शुरु भएको हो । प्रत्येक ३ वर्षको अन्तरालमा वैशाख पूर्णिमाको शनिबार पारेर जात्राको सुरुवात हुने यहाँको परम्परा छ । कोरोना महामारीका कारण दुई पटक स्थगित भएको जात्रा यस पटक विशेष रूपमा लिइएको छ ।

थाहा नगरपालिका ६ नं वडा कार्यालय र स्थानीय गुठी व्यवस्थापन समितिले यात्राको व्यवस्थापन गरिरहेको छ । तान्त्रिक विधि अनुसार पुजा आजा गुठुका साथै टिस्टुङ क्षेत्रको इस्ट देवता नै बज्रवाराही भएकाले बज्रवाराहीलाई खुसी पादा, आराधना गर्दा मात्र मानव कल्याण हुन्छ भन्ने जनविश्वास छ । सामान्य

अवस्थामा दैनिक सयौं भक्तालुको सहभागिता रहने जात्रा यो वर्ष भने भन्ने भय रूपमा शुरु भएको हो । गुठीको नाममा रहेको २ सय ४ रोपनी जग्गाको आयस्रोतले जात्रा र गुठी संचालन हुँदै आएको थियो । नेपालमा मानिने तीन जिवित देवताहरूमध्ये बज्रवाराही जात्राका धामी एक रहेको बताइएको छ ।

बज्रवाराही अजिमा यहाँको प्रमुख संरक्षक देवता हुन् भने बज्रवाराही जात्रा यहाँको प्रमुख जात्रा हो । जात्रामा यहाँका सबैले आ-आफ्नै भेषभुषा, संस्कृति र बाजागाजाका साथ रमाइलो गरी सहभागि जनाउँछन् । जात्रा संचालन र व्यवस्थापनका लागि १३ वटा गुठीहरू समेत संचालनमा छन् । एउटा गुठी नेपाल सरकारका नाममा समेत संचालित छन् । गणेश गुठी, कुमार गुठी, बाराही गुठी, ईन्द्रायणी गुठी, भैरव गुठी, बाजा व्यवस्थापन गुठी लगायतका गुठीहरू छन् ।

कैलाशमा निःशुल्क स्वास्थ्य शिविर

विकास संवाददाता

मकवानपुरको विकट कैलाश गाउँपालिका वडा नम्बर ५ स्थित गोगने चौकीटारमा स्वास्थ्य शिविर भएको छ । शिविरमा करिब ३ सय जना स्थानीयले विभिन्न किसिमका स्वास्थ्य परीक्षण गर एका छन् ।

२० वैशाखमा गोगने स्वास्थ्य चौकीमा आयोजना गरिएको स्वास्थ्य शिविरमा दन्त रोगसम्बन्धी उपचार, प्रजनन स्वास्थ्य सेवा, परिवार नियोजन सेवा, अस्थायी परिवार नियोजन सेवा, पाठेघरको मुखको जाँच, जनरल स्वास्थ्य परीक्षण, गर्भवती महिलाको भिडियो एक्सरे सेवालगायतको स्वास्थ्य सेवा प्रदान गरिएको थियो । शिविरमा कैलाश अस्पतालमा कार्यरत जनरल फिजिसियन डाक्टर सन्तोष साह, हेटौडाबाट लणिएको दन्तरोग विशेषज्ञ मोहम्मद करिम आलमलगायत स्वास्थ्य

टोलीले स्वास्थ्य सेवा प्रदान गरेका थिए । शिविरमा आरती फार्मसी हेटौडाबाट दन्तरोग विशेषज्ञसहित औषधि सहयोग गरेको थियो । कैलाश-५ का वडा अध्यक्ष छेकु लामाको अध्यक्षतामा भएको शिविर उद्घाटन कार्यक्रममा कैलाश गाउँपालिका अध्यक्ष लोक मुक्तानको प्रमुख आतिथ्यता थियो ।

शिविर उद्घाटनमा बोल्दै अध्यक्ष मुक्तानले विकट गाउँमा रहेका स्थानीयलाई गाउँघरमै उपचार सेवा प्रदान गर्न शिविरको आयोजना गरिएको बताए । सामान्य रोग लाग्दा पनि धेरै खर्च गरेर हेटौडा वा पालुङको स्वास्थ्य संस्थामा जानुपर्ने बाध्यतालाई मध्यनजर गर्दै गाउँपालिकाले शिविरको आयोजना गरेको उनले बताए । कार्यक्रममा गाउँपालिकाका उपाध्यक्ष बालकुमार मल्ल, प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत अशोक विष्ट, लगायतले मन्तव्य व्यक्त गरेका थिए

स्थानीय उत्पादन, थाहाको कोशेली

विकास संवाददाता

थाहानगर

यहि २० वैशाखमा थाहा नगरपालिकाका एक कर्मचारीको विवाह थियो । प्रमुख प्रशासकीय अधिकृतको कार्यक्षमा भएको विवाह समारोहमा नगर उपप्रमुख भरत गोपालीले मायाको चिनोस्वरूप बाँसको फूलदानी प्रदान गरेर कर्मचारीलाई विवाह गरे । प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत कृष्ण गिरीले अगि र खादा लगाइदिए ।

थाहानगर कार्यपालिकामा मायाको चिनोस्वरूप नगरकै उद्यमीहरूले उत्पादन गरेको सामान प्रदान गरिएको यो पहिलो पटक भएको जानकारहरू बताउँछन् । थाहा नगरपालिकाका सूचना अधिकारी सुरजकुमार भुजेलका अनुसार यसअघि थाहा नगरपालिकाका पर्यटकीय स्थलहरूको फोटो बनाएर बाहिरबाट फिकाइएको फ्रेममा राखेर मायाको चिनो प्रदान गर्ने गरिएको थियो । २० वैशाखमा कर्मचारी विवाहमा प्रदान गरिएको बाँसको फूलदानी भने थाहा-४ दूलोमाखुका लालीगुराँस महिला उद्यमी समूहले निर्माण गरेको हो । भक्तपुर नगरपालिकाबाट हालै थाहा नगरपालिका सुरुवा भई आएका प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत कृष्ण गिरीले आफू भक्तपुरमा रहँदा कुनै पनि कार्यक्रममा भक्तपुरकै स्थानीय उत्पादनलाई मायाको चिनोको रूपमा प्राथमिकता दिने गरेको अनुभव सुनाए । उनले भने- 'थाहा नगरपालिकालाई चिनाउने र नगरपालिकामा उत्पादन भएका सामानहरूलाई प्राथमिकता दिनुपर्छ, यसको अगुवाई नगरपालिकाले गर्छ ।'

नगरपालिकाका कार्यक्रमहरूमा मायाको चिनो प्रदान गर्दा वा कोशेलीको रूपमा कुनै सामान प्रदान गर्दा स्थानीय उत्पादनलाई प्राथमिकता दिँदा स्थानीय उद्यमीहरूलाई थप हौसला मिल्ने, थप रोजगारी तथा स्वरोजगारीको विकासमा मद्दत पुग्ने, स्थानीय सीपको कदर हुने, बजारीकरणमा टेवा पुग्ने र पूँजी बाहिर नजाने भएकोले धेरै कोणबाट लाभदायी हुने प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत गिरीको विश्वास छ । थाहा नगरपालिकाबाट पाहुनाहरूलाई यहाँ उत्पादित आलु, मूला, काउली, बन्दा जस्ता तरकारी पठाउने चलन पुरानै हो । सिजनमा थाहाबाट हेटौडा-काठमाडौं चल्ने बस तथा सुमोको

हुडमा समेत पाहुनालाई पठाइएका तरकारीजन्य कोशेलीहरू अटाइ-नअटाइ देखिन्छन् ।

औपचारिक कार्यक्रममा मुख्य अतिथि र अन्य अतिथिहरूलाई कोशेली वा मायाको चिनो प्रदान गर्दा भने नगर बाहिरबाट आयात गरिएका सामानहरू प्रदान गरिँदै आएको पालुङ जेसीज २०२३ का अध्यक्ष संगम कार्की बताउँछन् । स्थानीय उद्यमीहरूद्वारा उत्पादित सामानहरूको बजारीकरणसम्बन्धी कार्यक्रममा बोल्दै कार्कीले भने- 'जेसीजको प्रत्येकजसो कार्यक्रममा मायाको चिनो आदानप्रदान हुनेगर्छ, अहिलेसम्म मायाको चिनो नगर बाहिरबाटै फिकाउने गरिएकोमा अब हामी यहाँको उत्पादनलाई जोड दिन्छौं ।'

नगर कार्यपालिका अर्थात् स्थानीय सरकारले नै स्थानीय उत्पादनलाई प्राथमिकता दिने भएपछि नगरमा क्रियाशील सहकारी, शैक्षिक संस्था, उद्योग प्रतिष्ठान, गैरसरकारी संस्था आदिका कार्यक्रमहरूमा पनि यसको सकारात्मक प्रभाव पर्ने देखिएको छ । थाहा होटल एशोसिएसनका अध्यक्ष शिवकुमार खत्रीले स्थानीय उद्यमीहरूले उत्पादन गरेको सामग्रीहरू विक्रीका लागि थाहा नगरका होटल, रेस्टुरेन्ट तथा रिसोर्टहरूमा खुट्टै 'कर्नर' स्थापना गर्नेगरी छलफल भइरहेको बताए । थाहानगर घुन आउने पर्यटकहरू थाहानगर चिनाउने सामग्री लैजान चाहन्छन्, यता लघु उद्यमीहरूले सम्बन्धमा रहेको छ । त्यस्तै वडा नम्बर ३ मा उद्यमी घर स्थापना गर्न लागिएको उद्यम विकास सहजकर्ता सुनिता बुढाको भनाइ रहेको छ ।

भएर जाने खतरा बढिरहेको बेला त्यस्ता हस्तकलाको संरक्षण गर्ने र लघु उद्यमशीलताको माध्यमबाट नगरबासीको आयआर्जनमा समेत टेवा पुऱ्याउन विगत ३ वर्षदेखि लघु उद्यम विकास कार्यक्रम सञ्चालन हुँदै आएको छ । लघुउद्यमीहरूले नगरको टिस्टुङमा सिस्नुको पाउडर, गलैचा, बाँसको मुडा, उनका कपडा बनाउने सीप सिकेर उत्पादन गर्दै आएका छन् । त्यस्तै वडा नम्बर २ मा महिलाहरूले जुतावपल बनाएर विक्री गरिरहेका छन् ।

वडा नम्बर ३ मा चालु आर्थिक वर्षमा डल, कुशन, अचार बनाउने सीप सिकेर उत्पादन तथा विक्री शुरु गरिएको र वडा नम्बर ४ मा बाँस र गिरालोको मुडा, फुलदानी, फोटो फ्रेम, चाक, कलमदानी आदि उत्पादन भइरहेको थाहा नगरपालिका गरिवी निवारणका लागि लघु उद्यम विकास कार्यक्रम (मेडप)का अधिकृत कुमार नेगीले जानकारी दिए ।

अब थाहानगरमै उत्पादन भएको अल्लोको कपडा थाहानगर चिनाउने कोशेलीको रूपमा पठाउन सकिने मेडपका लघु उद्यम सहजकर्ता दिक्षा पाण्डेले बताइन् । थाहा-३ मा अल्लोको कपडा बनाइ तालिम सिकिएको र अब व्यवसायिक उत्पादनको चरणमा रहेको उनले जानकारी दिइन् । थाहा नगरपालिकामा स्थानीय उत्पादन विक्रीका लागि वडा नम्बर ४ नयाँगाउँमा कोशेली घरसमेत सञ्चालनमा रहेको छ । त्यस्तै वडा नम्बर ३ मा उद्यमी घर स्थापना गर्न लागिएको उद्यम विकास सहजकर्ता सुनिता बुढाको भनाइ रहेको छ ।

उपभोक्ता अधिकारबारे सचेतना

सम्पादकीय शैक्षिक गुणस्तरमा ध्यान देउ

आउँदो वैशाख २६ गतेबाट कक्षा १२ को अन्तिम परीक्षा शुरु हुँदै छ । कक्षा १२ लाई विद्यालयतहको अन्तिम परीक्षाको रूपमा लिने गरिन्छ । यसअघि कक्षा १० मा विद्यालय छाड्ने अन्तिम खुड्किलोको रूपमा एसएलसी परीक्षा गराउने गरिएकोमा संशोधित पाठ्यक्रमअनुसार कक्षा १० मा एसईई र कक्षा १२ मा विद्यालयतहको अन्तिम परीक्षाको रूपमा लिने गरिएको छ । विद्यालयतहको अन्तिम परीक्षा भएकाले यसमा विद्यार्थी, शिक्षक, अभिभावक र विद्यालयको चासो बढी हुनु अस्वाभाविक होइन । परीक्षालाई स्वस्थ र मर्यादित बनाउन सके यथावधिपरक नजिता आउने भएकाले पनि यसतर्फ सरोकारवालाको ध्यान जानु आवश्यक हुन्छ । पहिलेको तुलनामा परिवर्तित पाठ्यक्रममा मूल्यांकन प्रणाली फेरिएको छ । हरेक विषयमा २५ प्रतिशत आन्तरिक मूल्यांकनको विधि अपनाइएको छ । हरेक विषयमा विद्यार्थीले वर्षभरि गरेको क्रियाकलापको आधारमा २५ प्रतिशत मूल्यांकन गर्ने आधारले केही सुधारको सम्भावना बढाएको छ । यतिले मात्र पुग्दैन, परीक्षण प्रणालीलाई धोकेको होइन पूरै व्यवहारिक बनाउन आवश्यक छ, यसले मात्रै सिकाइ उपलब्धि बढाउन सम्भव हुन्छ । अब कति विद्यार्थी उत्तीर्ण भए भने ठूलो कुरा होइन, उत्तीर्ण भएकाले पढाइलाई कति धेरै जीवन व्यवहारसँग जोडे भन्ने महत्त्वपूर्ण कुरा हो ।

देशको शैक्षिक गुणस्तरको अवस्था पहिलेको भन्दा फेरिएको छ र धेरै भए पनि व्यवहारिक बन्दै गएको छ । तर अझै पनि शिक्षा क्षेत्रमा धेरै समस्या जेलिएर बसेका छन् । दूरदर्शी शैक्षिक नेतृत्व, छुट्टै व्यवस्थापन, समर्पित शिक्षक, अनुशासित विद्यार्थी, सचेत अभिभावक, समसामयिक शिक्षा नीति तथा पाठ्यक्रम आदि धेरै क्षेत्रको समन्वय मिला सक्नु भने मात्रै शैक्षिक गुणस्तर राम्रो हुनेछ । नमूनाकै रूपमा भए पनि विस्तारै विद्यालयहरूमा आकर्षण बढ्न थालेको छ । भर्खर मात्रै भन्ना अमिमान सकिनेछ । देशका विभिन्न स्थानमा सामुदायिक विद्यालयमा सबै विद्यार्थीले भन्ना पाउन नसकेको र प्रवेश परीक्षा उत्तीर्ण गर्नुपर्नेका खबर सार्वजनिक भएका थिए । औसत विद्यालयहरूको अवस्था हेर्दा यो अनौठो जस्तो लाग्छ तर अब विस्तारै देशभरिका सामुदायिक विद्यालयहरूमा यसरि नै विद्यार्थी आकर्षण बढाउँदै लैजान्नुपर्छ । हामीले लामो समयदेखि के भन्दै आएका भने सबै नीतिको मूल नीति राजनीति हो, त्यसैले शिक्षा क्षेत्रको सुधारका लागि पनि राजनीति सुक्नुपर्छ । राजनीतिले शिक्षा क्षेत्रको सुधारका लागि नेतृत्व गर्नु राम्रो हो तर शिक्षा क्षेत्रमै दलीय प्रतिस्पर्धा गरेर शैक्षिक गतिविधिलाई ओम्भेल्नमा पर्ने काम गर्नुपर्दैन ।

कतिपय ठाउँमा विद्यालय व्यवस्थापन समिति गठनमा राष्ट्रिय चुनाव जस्तै प्रतिस्पर्धा हुन्छ । यसबाट हामीले चाहेको शैक्षिक सुधार हुँदैन बरु थप बिग्रदै जान्छ । यसमा समुदायका सचेत तालकले सार्थक हस्तक्षेप गर्न जरुरी छ । शिक्षित, सचेत र आर्थिक अवस्था राम्रो हुने नागरिकले समेत आफ्ना छोराछोरी सामुदायिक विद्यालयमा पढाउने र त्यहाँको गुणस्तर सुधार गर्नतर्फ लाग्ने हो भने परीक्षाको बेलामा मात्रै नजिता खोज्ने स्थितिको अन्त्य हुन्छ । विद्यार्थीको परीक्षा र नतिजाको आसपासमा मात्रै शैक्षिक बहस गर्ने र बाँकी समय चुप लाग्ने होइन, शैक्षिक सुधारका लागि निरन्तर प्रयास आवश्यक छ । अहिले विद्यालय शिक्षाको अभिभारा स्थानीयतहमा गएकोले हरेक तहबीच शैक्षिक गुणस्तर सुधारका लागि प्रतिस्पर्धा हुनु आवश्यक छ ।

थाहा नगरपालिकाको शिखरकोट काउण्टरबाट दिवा बस सेवा

दिवा ६:१५	बजे काठमाण्डौ (हास)
दिवा ६:१५	बजे हेटौडा (फोर्स)
दिवा ७:१५	बजे काठमाण्डौ (बस)
दिवा ८:००	बजे हेटौडा (बस)
दिवा ८:१५	बजे सिमरौन्जाङ्ग ग्याङ्ग काठमाण्डौ (फोर्स)
दिवा ८:००	बजे काठमाण्डौ (मिनीबस)
दिवा ८:००	बजे हेटौडा अन्धो हाइव
दिवा ८:४५	बजे काठमाण्डौ फोर्स
दिवा १०:१५	बजे मावु, पालुङ हेटौडा (मिनीबस)
दिवा १०:१५	बजे काठमाण्डौ(फोर्स)
दिवा १०:३०	बजे हेटौडा (फोर्स)
दिवा ११:१५	बजे काठमाण्डौ (मिनिबस)
दिवा १२:३०	बजे हेटौडा (बस)
मध्यरात १२:३०	बजे काठमाण्डौ (बस)
मध्यरात १:३०	बजे हेटौडा (मिनिबस)
दिउँसो १:३०	बजे पालुङ गोर्खा पकने (मिनीबस)
दिउँसो १:३०	बजे काठमाण्डौ (फोर्स)
दिउँसो २:३०	बजे काठमाण्डौ (फोर्स)
दिउँसो ३:००	बजे पालुङबाट मावु (बस)
दिउँसो ३:३०	बजे पालुङबाट काठमाण्डौ (बस)

थप जानकारीको लागि नारायणी यातायात दिवा बस सेवा टिकट काउण्टर दामन शिखरकोट इन्चार्ज अरुण लामा ८५५५०७२२२२ र नरेन्द्र अधिकारी ८५५५०७०५६१

महत्त्वपूर्ण टेलिफोन नम्बरहरू

पालुङ एम्बुलेन्स (वालक)	८५८२००७७०१
आशा एम्बुलेन्स (वालक)	८५८२००३७७५
जनकल्याण उच्च मा.वि.	०५७-६२०३६८
थाहा नगरपालिका कार्यालय	०५७-८०००५६
मत्स्यनारायण मा.वि.	०५७-६२०५१२
इन्द्रका पालुङ (प्रमुख)	८५८५०६६८८६
प्रहरी चौकी फाखेल	०५७-६५०५१८
सिला प्रशासन सञ्चालनपुर्	०५७-३२०६८८
विद्युत प्राधिकरण पालुङ	०५७-८०००२६

कुनै पनि वस्तु तथा सेवाको उत्पादन अन्तिम रूपमा उपभोक्ताको हातमा पर्छ । उपभोक्ताले उक्त वस्तु तथा सेवाको उपभोग गरी आफ्ना इच्छा र आवश्यकताहरू परिपूर्ति गर्ने गर्छन् । स्वभावतः हरेक उपभोक्ताको प्रमुख उद्देश्य आफ्नो सीमित आम्दानीबाट अधिकतम सन्तुष्टि प्राप्त गर्नु हुन्छ ।

अब प्रश्न उदछ, के सबै उपभोक्ताले आफूले जुन उद्देश्यका साथ वस्तु तथा सेवा खरिद गरेका हुन्छन्, ती उद्देश्यहरू पूरा भएका छन् त ? के उनीहरूले आफूले सोचेअनुसार सही मूल्यमा वस्तु तथा सेवाहरू प्राप्त गरेका छन् त ? यदि सकेका छन् भने यसको निवारणका लागि उनीहरूले के गर्न सक्छन् त ? यसबारे धेरै उपभोक्ता अनभिज्ञ देखिन्छन् । हरेक मुलुकमा उपभोक्ताको हक-अधिकारको संरक्षण गर्ने उद्देश्यले विभिन्न नीति, नियम तथा कानुनहरूको व्यवस्था गरिएको हुन्छ । यसबारे आमउपभोक्ता सुसूचित हुनु जरुरी छ ।

उपभोक्तालाई सर्भटन्त्रको प्रमुख अभिकर्ताका रूपमा हेरिन्छ । हाल उपलब्ध बजार अर्थतन्त्रमा उपभोक्तालाई सार्वभौम मान्ने गरिन्छ । उपभोक्ताको माग र रुचिले प्राप्त सम्पूर्ण बजारलाई सर्भटन्त्र गर्नको हुन्छ । कुनै पनि मुलुकको आर्थिक अवस्था त्यहाँ उत्पादित वस्तु तथा सेवा र त्यसको उपभोगको स्तरले निर्धारण गर्छ । तसर्थ, उपभोक्ताको उचित तवरले संरक्षण हुनुपर्छ भन्ने हेतुले सन् १९६२ मार्च १५ मा पहिलो पटक तत्कालीन अमेरिकी राष्ट्रपति जोन अफ केनेडीले अमेरिकी कांग्रेसमा 'कन्जुमर बिल अफ राइट्स' लगेका थिए ।

त्यसमा उपभोक्ताका चार अधिकार सुरक्षा, सूचना, छनोट र सुनुवाइको अधिकार प्रस्तुत भएको थियो । त्यो नै उपभोक्ता अधिकारको विषयमा पहिलो पटक बोलिएको आवाज थियो । त्यसको सम्बन्धमा हरेक वर्ष १५ मार्चमा उपभोक्ता अधिकार दिवस मनाउने गरिन्छ । यसलाई निरन्तरता दिँदै सन् १९८५ मा संयुक्त राष्ट्रसंघको महासभाबाट थप चार अधिकार— आधारभूत आवश्यकता पूरा गर्ने अधिकार, निवारण गर्ने अधिकार, उपभोक्ता शिक्षाको अधिकार र स्वस्थ वातावरणको अधिकार समावेश गरी उपभोक्ताका कुल आठ अधिकारलाई सूचीकृत गरिएको छ ।

नेपालमा उपभोक्ता अधिकारको इतिहास हेर्ने हो भने मल्लकालीन राजा जयस्थिति मल्लको समयमा मानाभ्यात्रीको सुरुवात गरेर एउटै मापन प्रणालीको विकास गरेको देखिन्छ । यसबाट उपभोक्ताहरू केही हदसम्म मापन प्रणालीमा हुन सक्ने अनियमितताको सम्भावनाबाट बच्न सक्ने थियो । एनको रूपमा पहिलो पटक उपभोक्ता संरक्षण ऐन, २०५६ बनेको पाइन्छ । यसपछि २०५६ मा नियमावली बनाएर कार्यान्वयन अघि बढाएको देखिन्छ ।

वर्तमान संविधान २०७२ को धारा ४४ को १ मा उपभोक्तालाई गुणस्तरिय वस्तु तथा सेवा प्राप्त गर्ने हक हुनेछ र भाग २ मा गुणस्तरहीन वस्तु तथा सेवाको आधात पुगेको खण्डमा क्षतिपूर्तिको व्यवस्था हुनेछ भनेर उल्लेख गरिएको छ । यो मौलिक हकलाई कार्यान्वयन गर्न उपभोक्ता संरक्षण ऐन, २०७५ समेत बनेको छ । यो परिच्छेद-२ को उपभोक्ता संरक्षणसम्बन्धी व्यवस्थाअन्तर्गत उपभोक्ताको अधिकारमा जुनमा नौवटा अधिकार सूचीकृत गरिएको छ । उपभोक्तालाई वस्तु वा सेवामा सहज पहुँच, वस्तु वा सेवाको प्रयोगबाट भएको हानि, नोकसानिविरुद्ध

उपभोक्ता अधिकारसँग सम्बन्धित जानकारीमूलक सूचनाहरू रेडियो, टेलिभिजन, पत्रपत्रिकाका साथै विभिन्न सामाजिक सञ्जालको माध्यमबाट सम्बन्धित उपभोक्तासम्म पुर्याउन प्रयास गर्नुपर्नेछ । सरकारले उचित तवरले बजार अनुगमन गर्नुपर्ने र यस क्रममा भेटिएका प्रमाणबाट गुण र दोषको आधारमा समतान र सजायको व्यवस्था गरी सुशासनको पालना गरेको स्पष्टता उपभोक्ता अधिकारले मूर्त रूप प्राप्त गर्ने विश्वास गर्न सकिन्छ ।

धर्मराज भट्टराई

क्षतिपूर्ति, स्वच्छ प्रतिस्पर्धात्मक मूल्यमा गुणस्तरिय वस्तु वा सेवाको छनोट, मूल्य, परिमाण, शुद्धता, गुणस्तर आदिबारे सूचित हुनेजस्ता अधिकारहरू यसमा समावेश गरिएका छन् ।

उपभोक्ताले वस्तु तथा सेवा खरिद एवम् उपभोगका बखत आफूले प्राप्त गर्ने अधिकार नपाएको खण्डमा यसविरुद्ध उजुरी गर्ने प्रावधानसमेत रहेको छ । साबिकको उपभोक्ता संरक्षण ऐन, २०५४ मा उजुरीका लागि जिल्ला प्रशासन कार्यालयमा उजुरी दिन मिल्ने भनी उल्लेख गरिएको छ । तर, पछिल्लो समयमा उपभोक्ता संरक्षण ऐन, २०७५ को ४१ मा उपभोक्ता अदालतसम्बन्धी व्यवस्थाको परिकल्पना गरिएको छ । जहाँ उपभोक्ताका गुनासोको अदालती सुनुवाइ गरी दोषीमाथि कारबाही गरिने उल्लेख छ ।

यसका साथसाथै गुणस्तर तथा नापतौल विभाग, खाद्य तथा गुण नियन्त्रण विभागजस्ता अन्य सम्बन्धित निकायमा समेत उजुरी दिन सकिने व्यवस्था रहेको जनाइएको छ । यसैगरी स्थानीय सरकार सञ्चालन ऐन, २०७४ ले गठन गरेका निकायहरूले समेत उपभोक्ता अधिकारको संरक्षणमा महत्त्वपूर्ण भूमिका खेल्ने उल्लेख छ ।

उपभोक्ता अधिकारका लागि विभिन्न ऐन, अदालत, विभाग आदि गठन गरिएका भनिए पनि व्यावहारिक रूपमा भने परिणाममुखी कार्यान्वयन हुन सकेको देखिँदैन । पछिल्लो तथ्यांकअनुसार उपभोक्ताको उजुरी पर्ने क्रम बढेको छ, तर उपभोक्ताहरूले समयमै न्याय नपाएको गुनासो पनि बढेको छ । मुलुकका अन्य निकायहरूमा जस्तै यी निकायमा पनि श्रद्धाचारको गन्ध देखिन थालेको हुन सक्छ । बजार अनुगमन नियमित हुन नसक्नु, भएका अनुगमन पनि फितलो हुनु, दोषीलाई उचित कारबाही हुन नसक्नु, राजनीतिक हस्तक्षेप हुनु, प्राविधिक जनशक्तिको आभाव हुनु, कर छली र कालोबजारीले प्रश्रय पाउनु, खुला सिमाना आदि कारणले बजारमा उपभोक्ता अधिकार ओम्भेल्नमा परेको देखिन्छ ।

हालको बजारको स्थिति हेर्ने हो भने दैनिकजसो वस्तु तथा सेवा खरिद गर्ने उपभोक्ताहरू कुनै न कुनै रूपमा आफूहरू असन्तुष्ट रहेको प्रतिक्रिया दिने गर्छन् । वस्तु तथा सेवाको मूल्यमा गुणस्तरमा, स्वच्छतामा, उपलब्धतामा, उपभोक्ताहरूले गुनासो गरिरहेका अधिकारमा जुनमा नौवटा अधिकार सूचीकृत गरिएको छ । उपभोक्ताको पालना गरेको खण्डमा उपभोक्ता अधिकारले मूर्त रूप प्राप्त गर्ने विश्वास गर्न सकिन्छ ।

विषादियुक्त फलफूल तथा तरकारीजन्य वस्तुहरूको बिक्री-वितरणजस्ता घटनाहरू छ्यापछ्याप्री भेटिन्छन् ।

कहिले भोजभतेरमा खाना खाएका सबै बिमारी भएका समाचारहरू प्रकाशित हुन्छन्, कहिले म्याद गुज्रिएका औषधि सेंनबाट मृत्यु भएका खबरहरू बाहिरिन्छन् । राजमार्गका होटलदेखि पाँचतारे होटलसम्म ठगिएका गुनासाहरू उपभोक्ताले गर्ने गरेका छन् । यस्ता गुनासाहरू बारम्बार भेटोरिए पनि अधिकारले यसविरुद्ध कानुनी उपचार खोज्ने गरेको देखिँदैन । कतिपय यस्ता उपचारबारे अनभिज्ञ छन् भने कति उपभोक्ताहरू जानकार भएर पनि बेवास्ता गरेको पाइन्छ ।

कानुनमा उपभोक्ताका जतिसुकै अधिकारको व्यवस्था गरिए पनि उपभोक्ता आफैँ सचेत नभएसम्म यसबाट अपेक्षित लाभको आशा गर्न सकिन्न । यसर्थ, उपभोक्ता अधिकार प्राप्त गर्न उपभोक्ता आफैँ पनि चनाखो हुनुपर्ने देखिन्छ । कुनै वस्तु तथा सेवा खरिद गर्नुपर्ने तबले उपभोक्ता गुण र दोष पहिल्याउने अधिकार स्वयम् उपभोक्तासँग हुन्छ । यसको उचित उपयोगो खाँदा आफ्नो अधिकारका लागि उपभोक्ता नै अगाडि बढ्नुपर्ने देखिन्छ । वस्तु तथा सेवा खरिद गर्दा उत्पादन र परिपक्वता मिति, नाप, तौल, गुणस्तर, ऐन, अदालत, विभाग आदि गठन गरिएका भनिए पनि व्यावहारिक रूपमा भने परिणाममुखी कार्यान्वयन हुन सकेको देखिँदैन । पछिल्लो तथ्यांकअनुसार उपभोक्ताको उजुरी पर्ने क्रम बढेको छ, तर उपभोक्ताहरूले समयमै न्याय नपाएको गुनासो पनि बढेको छ । मुलुकका अन्य निकायहरूमा जस्तै यी निकायमा पनि श्रद्धाचारको गन्ध देखिन थालेको हुन सक्छ । बजार अनुगमन नियमित हुन नसक्नु, भएका अनुगमन पनि फितलो हुनु, दोषीलाई उचित कारबाही हुन नसक्नु, राजनीतिक हस्तक्षेप हुनु, प्राविधिक जनशक्तिको आभाव हुनु, कर छली र कालोबजारीले प्रश्रय पाउनु, खुला सिमाना आदि कारणले बजारमा उपभोक्ता अधिकार ओम्भेल्नमा परेको देखिन्छ ।

हालको बजारको स्थिति हेर्ने हो भने दैनिकजसो वस्तु तथा सेवा खरिद गर्ने उपभोक्ताहरू कुनै न कुनै रूपमा आफूहरू असन्तुष्ट रहेको प्रतिक्रिया दिने गर्छन् । वस्तु तथा सेवाको मूल्यमा गुणस्तरमा, स्वच्छतामा, उपलब्धतामा, उपभोक्ताहरूले गुनासो गरिरहेका अधिकारमा जुनमा नौवटा अधिकार सूचीकृत गरिएको छ । उपभोक्ताको पालना गरेको खण्डमा उपभोक्ता अधिकारले मूर्त रूप प्राप्त गर्ने विश्वास गर्न सकिन्छ ।

हालको बजारको स्थिति हेर्ने हो भने दैनिकजसो वस्तु तथा सेवा खरिद गर्ने उपभोक्ताहरू कुनै न कुनै रूपमा आफूहरू असन्तुष्ट रहेको प्रतिक्रिया दिने गर्छन् । वस्तु तथा सेवाको मूल्यमा गुणस्तरमा, स्वच्छतामा, उपलब्धतामा, उपभोक्ताहरूले गुनासो गरिरहेका अधिकारमा जुनमा नौवटा अधिकार सूचीकृत गरिएको छ । उपभोक्ताको पालना गरेको खण्डमा उपभोक्ता अधिकारले मूर्त रूप प्राप्त गर्ने विश्वास गर्न सकिन्छ ।

बिस्कुट स्वास्थ्यका लागि दैनिक कति कति फाइदाजनक ? पानी पिउने ?

धेरै नेपालीको बिहानको सुरुवात चिया र बिस्कुटबाट हुन्छ। बालबच्चाको पनि मुख्य रोजाइमा यो पर्छ। कोही बिरामीलाई भेट्न जाँदा पनि हामी प्रायः बिस्कुट लिएर जान्छौं। बिस्कुट उपभोग गर्ने हरूको संख्या निकै भएकाले बजारमा पनि विभिन्न प्रकारका बिस्कुट पाइन्छन्। ती बिस्कुटमध्ये पनि डाइजेस्टिभ बिस्कुट स्वस्थकर भनेर खोजीखोजी खाने गरेको पाइन्छ।

बनेको हुन्छ। साथै यसलाई प्रसोधन गरेर लामो समय टिकने गरी प्याकेटमा प्याक गरिन्छ। दैनिक रूपमा बिस्कुट खाँदा स्वास्थ्य लाभ भन्दा हानि हुने महर्जन बताउँछन्।

बिस्कुटले स्वास्थ्यमा गर्ने नकारात्मक असर

मुटुको समस्या

बिस्कुटमा हुने ट्रान्स फ्याटले कोलेस्ट्रॉल बढाउँछ र हृदयरोग निम्त्याउँछ। साथै उच्च रक्तचापका बिरामीमा रक्तचाप बढाउन सक्छ। त्यसैले मुटुरोगबाट पीडित व्यक्तिले दैनिक बिस्कुट सेवन गर्न नहुने उनी बताउँछन्।

सुगर लेभल बढाउँछ

बिस्कुटमा चिनी प्रचुर मात्रामा हुन्छ, यसले शरीरमा सुगर लेभल बढाउँछ। त्यसैले मधुमेहको समस्या भएका व्यक्तिले पनि बिस्कुटको सेवन गर्नु लाभदायक

हुँदैन। दैनिक लामो समय बिस्कुट खाँदा मधुमेहका जोखिम पनि बढ्न सक्ने महर्जन बताउँछन्।

मोटोपन

दैनिक बिस्कुट खाँदा मोटोपन छिटो बढ्न सक्ने महर्जन बताउँछन्। यसमा धेरै क्यालोरी हुन्छ। किनकि बिस्कुट पनि एक प्रकारको जंकफुड हो। त्यसैले बिस्कुट खाँदा तपाईंलाई प्राकृतिक रूपमा भोक कम लाग्छ। साथै यसको ट्रान्स फ्याट, पिठो र चिनीले तपाईंको तौल बढाउँछ।

पेटसम्बन्धी समस्या

प्रायः बिस्कुटहरू मैदाबाट बनेको हुन्छ। त्यसैले बिस्कुटमा फाइबरको मात्रा लगभग हुँदैन। दैनिक बिस्कुट खाँदा कतिपयलाई कब्जियतको समस्या हुन सक्छ। साथै बिस्कुटको धेरै सेवनले मेटाबोलिजमलाई सुस्त बनाउने महर्जन बताउँछन्।

अन्यभन्दा डाइजेस्टिभ बिस्कुट स्वास्थ्यकर हो ?

अन्यको तुलनामा डाइजेस्टिभ बिस्कुट स्वास्थ्यका लागि केही मात्रामा राम्रो हो। यसमा प्रोटीन र फाइबर हुन्छ। यद्यपि यसमा नुन, चिनी, ट्रान्स फ्याट भने हुन्छ। जसले स्वास्थ्यमा नकारात्मक असर गर्ने पोषणविद् महर्जन बताउँछन्।

डाइजेस्टिभ बिस्कुटमा हुने ट्रान्सफ्याट, नुन र चिनीले पनि उच्च रक्तचाप, मधुमेह र मुटु रोगको जोखिम बढाउँछ; उनी भन्छन्, अन्य बिस्कुटजस्तै डाइजेस्टिभ बिस्कुटलाई पनि लामो समय टिकाउन प्रिजर्वेटिभहरू थपिन्छन्। यसमा उच्च सोडियम पनि हुन्छ।

पानीबिना जीवनको कल्पना पनि हुँदैन। मानव शरीरको ७० प्रतिशत भाग पानीले ओगटेको हुने वैज्ञानिकहरू बताउँछन्।

पानी पिउनु स्वास्थ्यका लागि अतिआवश्यक हुन्छ। पानीले शरीरलाई हाइड्रेट राख्छ र फोहोरलाई बाहिर निकाल्न मद्दत गर्छ। तर दैनिक कति पानी पिउने ? यो प्रश्नको जवाफ भने एउटै आउँदैन। पानी कुन बेला पिउने भन्नेमा एउटै धारणा हुँदैन।

शरीरको लागि आवश्यक पानी पानीले शरीरमा तापमान नियमित गर्नेदेखि जोर्नीहरूको नरमपन कायम राख्नेसम्म काम गर्छ। साथै, शरीरभित्र हुने रासायनिक प्रतिक्रिया पानीबिना हुँदैन। पसिना र पिसाबको माध्यमबाट हाम्रो शरीरबाट पानी निस्किरहेको हुन्छ। त्यसैले शरीरलाई आवश्यक पर्ने पानीको मात्रा कायम गरिराख्नुपर्छ। जसले शरीरमा विभिन्न रोगको आक्रमणबाट जोगाउन सक्छ।

पानी कति पिउने

दैनिक कति पानी पिउने भन्ने कुरा मौसम र व्यक्तिको कामले फरक पर्छ।

जाडोमा कम र गर्मीमा बढी पानी पिउने गरिन्छ। साथै कोठामा काम गर्ने र बाहिर घाममा काम गर्ने व्यक्तिले पनि पिउने पानीको मात्रा फरक हुन्छ।

सामान्यतया २४ घण्टामा तीनदेखि पाँच लिटर पानी पिउनुपर्छ। कति पिउनेभन्दा पनि दैनिक कति पिसाब बन्नुपर्छ भन्ने कुरा अझै महत्त्वपूर्ण हो। २४ घण्टामा दुई लिटर पिसाब आउनुपर्छ।

पानी पिउने समय

बिहान खाली पेटमा एक लिटर पानी पिउनुपर्छ। यसले रातभरि शरीरमा भएको पानीको कमीलाई पूरति गर्छ। त्यसको बिहान पानी पिउँदा मलमूत्र निष्कासनमा पनि सहज हुन्छ।

खाना खाने बितिकै पानी पिउनु हुँदैन। खाना खानुभन्दा आधा घण्टाअघि र खाना खाएको आधा घण्टापछि मात्र पानी पिउनुपर्छ।

एकै पटक धेरै पानी पिउनु हुँदैन, थोरै-थोरै गरेर पिउनु राम्रो हुन्छ। दुई-दुई घण्टाको अन्तरालमा एक गिलास पानी पिउनुपर्छ। यदि त्यसको सिन्दैर भन्ने बिहान खाली पेटमा र बेलुका कार्यालय वा कामबाट फर्किएपछि एक लिटर पानी पिउनुपर्छ।

कस्तो पानी पिउने ?

शरीरको तापक्रमअनुसार मनतातो पानी पिउनु राम्रो हो। जाडो मौसममा बिहानको समयमा अलिअलि तातो पानी पिउनु राम्रो हो भने गर्मीमा 'रुम टेम्प्रेच' अनुसारको पानी पिउनुपर्छ।

सकेसम्म धेरै चिसो र धेरै तातो पानी पिउनु हुँदैन। धेरै चिसो पानी पिउँदा चिसो लाग्ने, टन्सिल हुने लगायत समस्या हुन्छ। धेरै तातो पानी पिउँदा त्यो पानीलाई शरीरको तापक्रमसँग मिलाउन शरीरलाई धेरै ऊर्जा खर्च गर्नुपर्छ। त्यसैले रुम टेम्प्रेच अनुसारको पानी पिउनु बढी उपयोगी हुन्छ। शरीरमा पानीको कमी हुँदा देख्नुपर्ने समस्या

शरीरमा पानीको कमी हुँदा तत्कालीन र दीर्घकालीन रूपमा विभिन्न समस्या देखा पर्न सक्छन्। डिहाइड्रेसन, टाउको दुखाइ, कब्जियत, युरिक एसिड, ग्यास्ट्रिक, पिसाबको इन्फेक्सन, पाचन प्रक्रियामा असन्तुलन लगायत समस्या पानीको कमीले देखिन्छन्।

दीर्घकालीन रूपमा मिर्गौलाको पत्थरी, युरिक एसिड, मुटुको रोग, छाताको चाउरीपन, शरीरको रोग प्रतिरोधात्मक समस्या कम हुने लगायत समस्या पनि देखिन्छ। यी सबै स्वास्थ्य समस्याको जोखिम कम गर्न दैनिक सन्तुलित रूपमा पानी पिउनुपर्छ।

थाहा नगरपालिका

नगर कार्यपालिकाको कार्यालय
इन्द्रायणी चौर, मकवानपुर

बालश्रम कानुनबमोजिम दण्डनीय छ ।

निकट बालश्रम मुक्त नगरपालिका स्थापनामा सहभागी बन्ौं ।

बाल श्रम भनेको के हो ?

कुनै पनि बालबालिकालाई उनीहरूको स्वास्थ्य, शारीरिक, मानसिक, बौद्धिक, नैतिक तथा सामाजिक विकासका नकारात्मक प्रभाव नसृजना सक्ने उनीहरूको शिक्षा प्राप्त गर्न अतिक्रम कटौत हुने गरी काममा लगाउनु बालश्रम हो ।

बालश्रमले बालबालिकामा पर्नेसक्ने नकारात्मक असरहरू

- शारीरिक विकासमा असर पर्ने सक्दछ ।
- जाडोबाट चोटपटक वा अघाडाला हुन सक्दछ ।
- पैसा कर्मिगत मनोबुद्धिको विकास हुन सक्दछ ।
- विवालय जालबाट बन्धित हुन सक्दछन् ।
- संसार त्यक्तिको सहृदयता पर्ने सक्दछन् ।
- दुर्लभकारको रिवाज हुन सक्दछन् ।

बालश्रम सम्बन्धी कानुनी व्यवस्था

बालश्रम ऐन, २०६६ अनुसार दण्ड ३ को उपदफा १ बमोजिम कसैले पनि १४ वर्ष उमेर पुग्दा सम्मका बालबालिकालाई अतिक्रम काममा लगाउनु हुदैन ।

नगरपालिका

१) बालश्रम ऐन र विधिमा उल्लंघन गर्ने २०६६, २०७१, २०७२ को उपदफा १३) अनुसार कसैले दण्ड ३ को उपदफा १) बमोजिम कसैले १४ वर्ष उमेर पुग्दा सम्मका बालबालिकालाई अतिक्रम काममा लगाउनु हुदैन ।

२) बालश्रम ऐन र विधिमा उल्लंघन गर्ने २०६६, २०७१, २०७२ को उपदफा १३) अनुसार कसैले दण्ड ३ को उपदफा १) बमोजिम कसैले १४ वर्ष उमेर पुग्दा सम्मका बालबालिकालाई अतिक्रम काममा लगाउनु हुदैन ।

३) बालश्रम ऐन र विधिमा उल्लंघन गर्ने २०६६, २०७१, २०७२ को उपदफा १३) अनुसार कसैले दण्ड ३ को उपदफा १) बमोजिम कसैले १४ वर्ष उमेर पुग्दा सम्मका बालबालिकालाई अतिक्रम काममा लगाउनु हुदैन ।

४) बालश्रम ऐन र विधिमा उल्लंघन गर्ने २०६६, २०७१, २०७२ को उपदफा १३) अनुसार कसैले दण्ड ३ को उपदफा १) बमोजिम कसैले १४ वर्ष उमेर पुग्दा सम्मका बालबालिकालाई अतिक्रम काममा लगाउनु हुदैन ।

बालश्रम मन्त्रालय सन्तर्गत गर्नु ।

१) बालश्रम ऐन र विधिमा उल्लंघन गर्ने २०६६, २०७१, २०७२ को उपदफा १३) अनुसार कसैले दण्ड ३ को उपदफा १) बमोजिम कसैले १४ वर्ष उमेर पुग्दा सम्मका बालबालिकालाई अतिक्रम काममा लगाउनु हुदैन ।

२) बालश्रम ऐन र विधिमा उल्लंघन गर्ने २०६६, २०७१, २०७२ को उपदफा १३) अनुसार कसैले दण्ड ३ को उपदफा १) बमोजिम कसैले १४ वर्ष उमेर पुग्दा सम्मका बालबालिकालाई अतिक्रम काममा लगाउनु हुदैन ।

३) बालश्रम ऐन र विधिमा उल्लंघन गर्ने २०६६, २०७१, २०७२ को उपदफा १३) अनुसार कसैले दण्ड ३ को उपदफा १) बमोजिम कसैले १४ वर्ष उमेर पुग्दा सम्मका बालबालिकालाई अतिक्रम काममा लगाउनु हुदैन ।

४) बालश्रम ऐन र विधिमा उल्लंघन गर्ने २०६६, २०७१, २०७२ को उपदफा १३) अनुसार कसैले दण्ड ३ को उपदफा १) बमोजिम कसैले १४ वर्ष उमेर पुग्दा सम्मका बालबालिकालाई अतिक्रम काममा लगाउनु हुदैन ।

नगरौं विवाहका कुरा:

भएको छैन बीस वर्ष पुरा

बालविवाह सामाजिक अपराध हो, बालविवाह नगरौं, नगराउँौं ।

बालविवाह गर्नु वा मराउनु सामाजिक अपराध हो र यो दण्डनीय छ । बालविवाह गरे वा मराएको पाइएमा नजिकको प्रहरी/वडा कार्यालय, बालकलव, बालसंजालामा खबर गरौं । बालविवाह रोकौं, बालबालिकाको सुनौलो भविष्य निर्माणमा आजै देखि सबै लागौं ।

“सानै छु बढ्न देउ, विवाह हैन पढ्न देउ”

थाहा नगरपालिका

सामाजिक विकास शाखा
इन्द्रायणी चौर, मकवानपुर

हेटौंडा उपमहानगर सडक विस्तारका लागि सक्रिय बन्दै

विकास संवाददाता

हेटौंडा बजार क्षेत्रको मुख्य सडक विस्तारका लागि हेटौंडा उपमहानगरपालिकाले आफ्नो सक्रिय बढाएको छ । सडक अतिक्रमण गरेर बनाइएका अस्थायी टट्टरा हटाउन सुरु गरेर उपमहानगरपालिकाले सडक विस्तारमा सक्रियता देखाउन सुरु गरेको हो । सडक विभागले यसअघि पटक-पटक हेटौंडाको सडक विस्तार गर्न खोजेको थियो । तर सो कार्य सफल हुन सकेको थिएन । सडक विस्तार गर्ने योजना सफल हुन नसक्दा हेटौंडा बजारको सौन्दर्य बिग्रिँदै गएका कारण अतिक्रमित संरचना भत्काउन सुरु गरिएको उपमहानगरपालिकाकी मेयर मिना कुमारी लामा बताउँछिन् । हेटौंडा बजार क्षेत्रमा २५ मिटर सडक विस्तार गर्ने कार्य अघि बढाउन सडक डिभिजन कार्यालय हेटौंडासँग समन्वय भइरहेको उनले बताइन् । उनले भनिन्, 'लामो समयदेखि हुन नसकेको सडक विस्तारको काम अब जसरी पनि अघि बढाउनु पर्छ । सडक विस्तारको योजना अनुसार अनधिकृत संरचना हटाउन सुरु गरिएको उनको भनाइ छ ।

सडक डिभिजन कार्यालय हेटौंडाले १५ भदौ २०६९ मा १५ दिनभित्र २५

मिटर चौडाइ सडकमा अतिक्रमित संरचना हटाउन सूचना जारी गरेको थियो । तर उक्त सूचनाको विरुद्धमा सर्वोच्चमिति रिट गरेको थियो । उक्त रिट विरुद्ध सुनुवाइ गर्दै सर्वोच्च अदालतले ६ कात्तिक २०७६ मा परमादेश जारी गर्दै अतिक्रमित संरचना हटाउन भनेको थियो । २०३४ पछि निर्माण भएका २५ मिटरमा पर्ने कुनै पनि संरचना भत्काउँदा सरकारले क्षतिपूर्ति दिन नपर्ने आदेशमा भनिएको थियो ।

विसं २०२१ देखि २०३४ को बीचमा १३ वर्षको अवधिमा उक्त ७ फिट जग्गा बनाएको संरचना भत्काउँदा मात्रै क्षतिपूर्ति दिन सर्वोच्चले आदेश दिएको थियो । यसैबीच सडक डिभिजन हेटौंडाका प्रमुख राजेशकुमार यादवले सर्वोच्चको फैसला अनुसार नै सडक विस्तारको तयारी भइरहेको बताए । तर सडक विस्तार गर्न पर्याप्त बजेट छैन । 'यहाँको सरोकार राख्ने हेटौंडा उपमहानगरपालिकाले २५ मिटर सडक विस्तार गर्न हतार गरिरहेको छ, तर अहिले हामीसँग पर्याप्त बजेट छैन,' यादव भन्छन्, 'नेपाल सरकार सडक विस्तारका लागि बजेट हाल तयार छैन, एसियाली विकास बैंकसँग ऋणका लागि पहल गरेपनि स्वीकृत भएको छैन ।' यादवका अनुसार रातोमाटेदेखि राप्ती

पुलसम्म (हेटौंडा बजार क्षेत्र)मा एसियन हाइवे स्तरको ६ लेनको करिब ६ किलोमिटर सडक विस्तार गर्नुपर्ने छ । यस अगाडि पनि हाम्रो कार्यालयले धेरै प्रयास गर्दा भत्काउन सकेको छैन, यो पटक यहाँ स्थानीय तह तयार छ, हामीसँग बजेटको कमी छ, तर विस्तार गर्ने पर्ने अवस्था पनि रहेको छ' यादव भन्छन् ।

सडक डिभिजन कार्यालयले पटक पटक सडक विस्तारको सूचना निकाले पनि मकवानपुर उद्योग बाणिज्य संघले यसको विरोध गर्दै आएको छ । हेटौंडा उपमहानगरपालिकाका एक कर्मचारीका अनुसार सडक विस्तार गर्नुपर्ने क्षेत्रमा मकवानपुरका ठूलो राजनीतिक दल र व्यापारीहरूको घर पर्ने भएकोले यस्तो विरोध हुँदै आएको हो ।

ती कर्मचारी भन्छन्, 'यसअघिका मेयरले पनि धेरै पटक सडक विस्तार प्रक्रिया अगाडि बढाउन खोजेका थिए । तर ठूलो नेता र व्यापारीको दबावका कारण सडक विस्तारको काम अघि बढ्न सकेन । २५ मिटर भित्र बागमती प्रदेश पूर्वमुख्यमन्त्री डोरमणि पौडेल, उपमहानगरपालिकाका उपप्रमुख राजेश बानियाँ, व्यापारी अरुणराज सुमार्गी लगायतको घर पर्ने ती कर्मचारी बताउँछन् ।

रेडक्रस दामनको सभापतिमा बस्नेत निर्वाचित

विकास संवाददाता

नेपाल रेडक्रस सोसाइटी उपशाखा दामनको सभापतिमा मनश्याम बस्नेत निर्वाचित भएका छन् । बस्नेतसहित सबै सदस्य सर्वसम्मत निर्वाचित भएका हुन् ।

उपशाखा दामनको उपसभापतिमा गिताका कार्की, सचिव राजाराम र मयमाभी, कोषाध्यक्षमा यादवजंग र यामाभी, उपसचिव दिपेन्द्र कुमार शिखर तथा उपकोषाध्यक्ष विश्वनाथ रायमाभी निर्वाचित निर्वाचित भएका हुन् । सदस्यहरूमा शकुन्तला गोपाली, संगम कार्की, हरराम उपाध्याय,

कमलकुमार खत्री र सुमन रायमाभी निर्वाचित निर्वाचित भएको निर्वाचन अधिकारी खेमराज सापकोटाले जानकारी दिए ।

अनेम संघ थाहानगर अध्यक्षमा पुनः केसी निर्वाचित

विकास संवाददाता

नेकपा एमाले निकट अखिल नेपाल महिला संघ (अनेमसंघ) थाहानगर कमिटीको अध्यक्षमा सुमित्रा केसी पुनः निर्वाचित भएकी छिन् । सोमबार सम्पन्न नगर सम्मेलनले केसीको अध्यक्षतामा २९ सदस्यीय नगर कमिटी

निर्वाचित गरेको छ । कमिटीको उपाध्यक्षमा रामप्यारी नापित, सचिव सावित्री ढकाल, कोषाध्यक्ष सीता ढकाल र सहसचिव लक्ष्मी विक निर्वाचित भए ।

कमिटीको सदस्यहरूमा दुर्गा विडारी, मेनुका प्रधान, डोलकुमारी ढकाल, शोभा लामा, सरिमता बल, गोमा कार्की, गंगा घले, बिन्दा केसी, सावित्री केसी, शारदा कार्की, सुजना रोका, सानुमैया विक, निर्मला बस्नेत, मनमोहन कुमारी लामिछाने, गोमा श्रेष्ठ, रिया पाखीन, सुकुमाया स्याङ्तान, निशा दोड निर्वाचित भएका हुन् ।

केसीको सभाध्यक्षतामा भएको सम्मेलनमा अनेमसंघ मकवानपुर जिल्ला कमिटी अध्यक्ष सुमित्रा काफ्लेले शपथ ग्रहण गराएका थिए । कार्यक्रममा एमाले जिल्ला सदस्य तथा थाहानगर सह-ईन्चार्ज सुरेन्द्रमान प्रधान, प्रदेश पर्यटन कमिटी सदस्य विमल कुमार ढकाल, बलराम थापा, रामराजा केसी, अनेमसंघ जिल्ला उपाध्यक्ष चमेरी बलगायतले शुभकामना व्यक्त गरेका थिए ।

पालुङ रेडक्रसको सभापतिमा विडारी

विकास संवाददाता

नेपाल रेडक्रस सोसाइटी पालुङ उपशाखाको सभापतिमा पुनः केदारप्रसाद विडारी निर्वाचित भएका छन् । १८ वैशाखमा नेपाल रेडक्रस सोसाइटी पालुङ उपशाखाको नयाँ कार्यसमिति चयन भएको हो ।

समितिको उपसभापतिमा सावित्री ढकाल, सचिवमा राजुप्रसाद ढकाल, कोषाध्यक्षमा राजनप्रसाद ढकाल, उपसचिवमा राजनप्रसाद विडारी, उपकोषाध्यक्षमा भिनप्रसाद ढकाल चयन भएको मतदान अधिकृत लक्ष्मण

भद्रराईले जानकारी दिए । यसैगरी सदस्यमा तुलसा विष्ट, गोपालप्रसाद ढकाल, बलराम ढकाल, अनन्त ढकाल र विष्णुप्रसाद ढकाल चयन भएका छन् ।

लटारमेश्वर पुगन छोटो बाटो, पूर्वाधार र खानेपानी सुविधा यसै वर्ष

विकास संवाददाता

मकवानपुरमा पछिल्लो समय निकै चर्चित पर्यटकीय स्थलका रूपमा चिनिएको लटारमेश्वर पुगने छोटो मार्ग बनाउन भीमफेदी गाउँपालिका लागेको छ । भीमफेदी गाउँपालिकाले दुई करोड भन्दा बढी लगानी गरेर ८ नम्बर वडास्थित लटारमेश्वर महादेव मन्दिर पुगने सडक र पदमार्ग निर्माण गरिरहेको छ । लटारमेश्वर बकैया गाउँपालिका र भीमफेदी गाउँपालिकाको सीमानामा रहेको डब्लूडोडाको बीचको टाकुरामा रहेको छ ।

हिन्दु धर्मको पौराणिक कथा अनुसार महादेवकी पत्नी सतिदेवीले देहत्याग गरेपछि महादेवले उनको शरीर लिएर हिँडेन क्रममा उनको जटा (टाउकोको कपाल) पतन भएको स्थानको रूपमा उक्त क्षेत्रलाई लिइन्छ । सतिदेवीको जटा भरेर पतन भएको पौराणिक कथा अनुसार उक्त स्थानको नाम लटारमेश्वर महादेव

भएको बताइन्छ । हरेक वर्ष माघे सक्रान्ती र वैशाख १ गते यहाँ विशेष मेला लाग्ने गरेको छ । विगतमा १ माघमा मात्रै लाग्ने गरेको मेला पछिल्ला वर्षमा १ वैशाखमा पनि मनाउन थालिएको छ । लटारमेश्वर पुगने दुई वटा बाटोहरू छन् । एउटा बकैया गाउँपालिकाको ठिंगन नजिक खोरभञ्ज्याङबाट र अर्को भीमफेदी-८, महादेवटारबाट पुग्न सकिन्छ । खोरभञ्ज्याङबाट भने लटार मेश्वर पुग्न निकै टाढा र धेरै पैदलयात्रा गर्नुपर्ने हुन्छ । तर, भीमफेदीतर्फको महादेवटारबाट भने छोटो समयमै लटार मेश्वर पुग्न सकिने भीमफेदी गाउँपालिका अध्यक्ष हिदम लामा बताउँछन् । उनका अनुसार महादेवटार भन्दा माथि डोडासम्म सवारीसाधन पुऱ्याउन गाउँपालिकाले सडक निर्माण गरिरहेको छ ।

सवारीसाधन रोकिएको स्थानबाट करिब १ घण्टाको पैदलयात्रामा लटारमेश्वर पुग्न सकिने अध्यक्ष लामाले बताए । गाउँपालिकाले सडक मार्ग र

पदमार्ग निर्माणका लागि २ करोड भन्दा बढी खर्चिन बजेट छुट्याइसकेको उनको भनाइ छ । बकैयाको खोरभञ्ज्याङबाट भने करिब ४/५ घण्टाको पैदल यात्रापछि मात्रै लटारमेश्वर पुग्न सकिन्छ । छोटो र सहज यात्राबाटै लटारमेश्वर पुग्न सकिने गरी भीमफेदी गाउँपालिकाले लगानी गरि रहेको हो । लटारमेश्वर पुग्न काठमाडौँबाट पनि नजिक पर्दछ । काठमाडौँबाट ललितपुरको बागमती गाउँपालिका हुँदै मकवानपुरको सीमानास्थित बागमती पुल नजिकैबाट भीमफेदीको महादेवटार जाने उकालो लागेपछि लटारमेश्वरको फेदीमा पुगिन्छ । धार्मिक पर्यटनका हिसाबले लटारमेश्वर महादेवको मन्दिर पर्यटकीय गन्तव्य बनेको छ ।

समुन्द्री सतहबाट एक हजार ८ सय ५६ मिटरको उचाइमा रहेको यो मन्दिर बाट देखिने मनोरम हिमशृंखलाले पर्यटकलाई प्रफुल्लित बनाउँछ ।

अब हामै थाहानगरको ओखरबजारमै छपाईको युग्राटम्भ

फ्लेक्स प्रिन्ट

काठमाण्डौं, हेटौंडा धाउने पर्दैन्...

अत्याधुनिक नयाँ मेसीनद्वारा १ घण्टा भित्र बोर्ड, र्यानर तयार

AARAV creation
ARIESHOMEX PRINTING PHOTOGRAPHY
Thaha-1, Okharbaz, 955568340/9802068340

- ### हाम्रा अन्य सेवाहरू
- फ्लेक्स प्रिन्ट (र्यानर/साइनबोर्ड)
 - होर्डिङ बोर्ड/स्टिकर प्रिन्ट/
 - फ्लेक्स फोटो/गायाको चिन्हो तयारी
 - प्रमाण-पत्र/कट्टर-पत्र/प्रशंसा पत्र तयारी
 - कार्यक्रमको र्याच तयारी
 - विभिन्न डिजाइनका फ्रेमिङ
 - फोटो स्टुडियो/पि.मि.सी. कार्ड
- 9855068340/9802068340**

गोपाली गाउँमा अल्लोको धागोबाट कपडा बुनाई तालिम

विकास संवाददाता

गरिबी निवारणको लागि लघु उद्यम विकास कार्यक्रम अन्तर्गत अल्लो धागोको ४५ दिने कपडा बुनाई तथा सिलाई तालिम २१ वैशाखमा समापन भएको छ। थाहा नगरपालिकाको आर्थिक सहयोगमा थाहानगर लघु उद्यम विकास शाखाले संचालन भएको ४५ दिने तालिम थाहा नगरपालिका वडा नम्बर ३ गोपाली गाउँमा समापन गरिएको हो।

समापन कार्यक्रममा प्रमुख अतिथि थाहा नगरपालिकाका उपप्रमुख भरत गोपालीले नगरपालिकाका महिलाहरू उद्यमी बनेर आयआर्जनमा लागे मात्र अन्य क्षेत्रमा समेत अधि बदन सक्ने बताए। उनले उद्यमी बन्न चाहने

महिलाहरूलाई नगरपालिकाले आवश्यक सहयोग गर्ने प्रतिवद्धता जनाए। सीप सिकेको प्रमाणपत्र एउटा हतियार भएको हुनाले यसको प्रयोग गर्न सधैं तयार हुनुपर्ने उनको भनाइ थियो। अल्लोको कपडा लगाएमा संस्कृतिको जगेना हुने पनि उपप्रमुख गोपालीको भनाइ थियो। महिला हिंसा हटाउन यस्ता सीप सडयोगी हुने उनले प्रतिक्रिया दिए।

कार्यक्रममा थाहा नगरपालिकाका प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत कृष्ण गिरीले अल्लो कपडा बुन्ने तालिम लिएका महिलाहरूले अब आत्मनिर्भर बनेर अधि बढ्नुपर्ने बताए। त्यसका लागि यथासक्य सहयोग गर्न आफु तयार रहेको उल्लेख गरे। थाहा नगरपालिकाका सामाजिक

विकास शाखा प्रमुख अनिल लामिछाने, थाहा नगरपालिका गरिबी निवारणका लागि लघु उद्यम विकास कार्यक्रम (मेडपा)का अधिकृत कुमार नेगी, प्रशिक्षक हरी गोपाल च्यासी, वडा नम्बर ३ का अध्यक्ष हिरेन्द्र कुमार रायमाफ्रीले सीप सिकेर आत्मनिर्भर हुन शुभकामना दिएका थिए।

१० जना सहभागी रहेको ४५ दिने तालिमबाट आफुहरूले कपडा बुनाई तर्फको चर्खा घुमाउन, टुक्कीमा धागो भर्ने, तान लगाउने, कोका-कोगी भर्ने, पाउदानी चलाउने, सटर चलाउन सिक्नुको साथै टोपी र स्टाकोटको कपडा काट्ने सीप सिक्न पाएको सहभागीहरूले बताए। कपडा बुनाई तथा कपडा सिलाई सम्बन्धिको पूर्ण सीप सिकेर व्यवसाय संचालन गर्नका लागि क्षमता विकास तालिमको आवश्यक पर्ने समूहका अध्यक्ष रेस्मा गोपालीको भनाई रहेको छ। तालिम समापन कार्यक्रममा तालिमका सहभागीहरूलाई प्रमाणपत्र र प्रशिक्षकलाई प्रशंसा-पत्र हस्तान्तरण गरिएको थियो। कार्यक्रममा मेडपाका लघु उद्यम सहजकर्ता दिक्षा पाण्डे, उद्यम विकास सहजकर्ता सुनिता बुढाको उपस्थिति रहेको थियो।

लागू औषध गाँजासहित थाहाका वडाध्यक्ष थिङ पक्राउ

विकास संवाददाता

मकवानपुर थाहा नगरपालिका वडा नम्बर-७ का वडा अध्यक्ष शिवराज थिङ सहित ३ जनालाई प्रहरीले पक्राउ गरेको छ। उनीहरूलाई २ सय २ किलो लागू औषध गाँजासहित प्रहरीले पक्राउ गरेको थियो। प्रहरी नायब उपरिक्षक टेक बहादुर कार्कीले बताए।

पक्राउ पर्नेमा वडा अध्यक्ष थिङ सहित भीमलाल थिङ र इन्द्र बहादुर थिङ वडा हेको उनले बताए। कानुनी कारबाहीका लागि पालुङ जिल्लाका प्रहरी कार्यालयमा राखिएको प्रहरीले जनाएको छ। १८ काठमाण्डौबाट खटिएको प्रहरी टोली र

जिल्ला प्रहरी कार्यालयबाट प्रहरी नायब निरिक्षक उमेश प्रसाद कोईरीको कमाण्डमा खटिएको संयुक्त टोलीले गाँजा बरामद गरेको हो।

थाहा नगरपालिका-७ आग्रा बस्ने ७६ वर्षीय भिम बहादुर, ३९ वर्षीय को शिवराज र ६७ वर्षीय इन्द्र बहादुरको घरमा लागू औषध गाँजा विक्री वितरण गर्ने उद्देश्यले लुकाई राखेको अवस्थामा प्रहरी टोलीले बरामद गरेको हो। भिम बहादुर र शिवराजको घरबाट ३० वटा पोकाहरूमा २७ किलो ग्राम गाँजाको धुलो र इन्द्र बहादुरको घरबाट १० वटा बोराहरूमा १ सय ७५ किलो लागू औषध गाँजा गरी कुल जम्मा २ सय २ किलो लागू औषध गाँजा तथा धुलो फेला पारेको प्रहरीले जनाएको छ।

विष्टलाई आफ्नै विद्यालयमा सम्मान

विकास संवाददाता

युवा तथा खेलकुद मन्त्रालयको तथा राष्ट्रिय खेलकुद परिषदको आयोजनामा १५ देखि १७ वैशाखसम्म काठमाडौंमा भएको राष्ट्रपति रनिङ शिल्ड प्रतियोगिताको कवड्डी तर्फको राष्ट्रिय प्रतियोगितामा द्वितीय स्थान हासिल गर्ने सफल भएकी जनकल्याण माविकी छात्रा निश्कला बिष्टलाई विद्यालयले एक कार्यक्रमको आयोजना गरी सम्मान गरेको छ।

विद्यालयले २१ वैशाखमा औपचारिक कार्यक्रमको आयोजना गरी खेलाडी बिष्टलाई नगद सहित सम्मान गरेको हो। जनकल्याण माविमा कक्षा ११ मा मानविकी संकायमा अध्ययनरत बिष्टले थाहानगर चनोटमा प्रथम, जिल्लास्तरीय चनोट, प्रदेश स्तरीय चनोट हुँदै राष्ट्रिय प्रतियोगिताको लागि चनोट

भएकी थिइन्।

थाहानगरको कुनै पनि खेलाडीको लागि यो ऐतिहासिक सफलता भएकोले नगरपालिकाको गौरव बढेको विद्यालयका प्रधानाध्यापक सानोभाइ कार्कीले बताए। विद्यालय व्यवस्थापन समितिका अध्यक्ष राजीव कुमार स्याङ्तानको अध्यक्षतामा भएको कार्यक्रममा प्रमुख अतिथि वडा न ३ का अध्यक्ष हिरेन्द्र कुमार रायमाफ्रीले विजेता खेलाडी निश्कला बिष्टलाई सम्मानपत्र प्रदान गरेका थिए।

कार्यक्रममा विद्यालयका अतिरिक्त क्रियाकलाप संयोजक शिक्षक रामकुमार बल, कवड्डी प्रशिक्षक राखी लामा, शिक्षक महासंघ थाहाका अध्यक्ष राजाराम कार्की, सहायक प्रधानाध्यापक कृष्ण बहादुर बिष्टलगायत शिक्षक तथा कक्षा ११ का विद्यार्थीहरूको उपस्थिति रहेको थियो।

थाहानगरमा मातृभाषा शिक्षा कार्यक्रम

विकास संवाददाता

स्थानीय तहको भाषा नीति निर्माण तथा तामाङ मातृभाषा शिक्षा कार्यक्रम थाहा नगरपालिकामा सुरु भएको छ। १९ वैशाखमा नेपाल तामाङ घेडुङ संघ बागमती प्रदेश अध्यक्ष लिला कुमार घलानको अध्यक्षता तथा थाहा नगरपालिकाका नगरपालिका प्रमुख विष्णु बहादुर बिष्टको प्रमुख आतिथ्यमा उद्घाटन गरिएको हो।

मातृभाषा तथा स्थानीय विषयमा शिक्षा गुणस्तरिय तथा वैज्ञानिक शिक्षाको सुनिश्चितता भन्ने उद्देश्यका साथ यो कार्यक्रमको सुरुवात गरिएको हो। जिल्लाका १० स्थानीयतहहरू मध्ये मातृभाषा तथा स्थानीय विषयक कार्यक्रम गराउनेमा पहिलो पालिका थाहा न

रहेको नेपाल तामाङ घेडुङका संघीय अध्यक्ष मोहन गोलेको भनाइ छ। गोलेले भने-मातृभाषामा शिक्षा भनेको व्यक्तिले बोल्ने पहिलो भाषामा पठन पाठन गर्नु हो, यो विषयले विश्वका विभिन्न देशमा मौलिक अधिकार सरहको अधिकार प्राप्त गरेको छ।

नेपालमा मातृभाषामा शिक्षा कार्यक्रम वि. सं २०५५ देखि सुरु भएको हो। यसका लागि पाठ्यक्रम विकास केन्द्रले २४ वटा मातृभाषामा प्राथमिक तहसम्मको पाठ्यपुस्तक तयार गरेको छ। थाहा नगर पालिका भित्रका चनोटमा परेका विद्यालयमार्फत एक/एक जना शिक्षक लगायतको कार्यक्रममा सहभागिता छ। प्रशिक्षकमा मुमाषाका भाषा विज्ञ डाक्टर लोक बहादुर लोचन, भाषा

आयोगका पुर्व अध्यक्ष लवदेव अवस्थी र नेपाल तामाङ घेडुङ संघका महासचिव काजिमान थिङ तामाङ लगायतका प्रशिक्षकहरूले प्रशिक्षण दिनेछन्।

थाहा नगरपालिका तथा भाषा आयोग काठमाडौंको सहकार्य तथा नेपाल तामाङ घेडुङको बागमती प्रदेश समितिको आयोजनामा उक्त मातृभाषा शिक्षा कार्यक्रम सुरु गरिएको हो। उद्घाटन कार्यक्रममा थाहा नगरपालिकाका उपप्रमुख भरत गोपाली, वडा अध्यक्षहरू, थाहा नगरपालिकाका प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत कृष्ण गिरी, थाहानगर शिक्षा शाखा प्रमुख माधव विक्रम मल्ल, तामाङ भाषा तथा लिपि प्रशिक्षक प्रतीक तामाङ, प्रशिक्षक लिला तामाङ, नेपाल तामाङ घेडुङका जिल्ला अध्यक्ष आलमराम मोक्तान, जिल्ला सचिव किरणमान बल, नगर अध्यक्ष दिपक कुमार लामालगायत विभिन्न विद्यालयका शिक्षक, थाहानगर शिक्षा समितिका सदस्यहरू तथा स्थानीय शिक्षा प्रेमी व्यक्तित्वहरूको उपस्थिति रहेको थियो।

थाहा नगरपालिकाको नयाँगाउँमा अवस्थित होटल पाइन्समा सुरु भएको कार्यक्रम २३ वैशाखसम्म संचालन हुने छ।

समयमै व्यक्तिगत घटना दर्ता गर्नु।

थाहा नगरपालिका
इन्द्रायणी चौर, मकवानपुर
पञ्जीकरण शाखा

जन्म दर्ता (बालबालिकाको नैसर्गिक प्रशिक्षण)। जन्मेको ३५ दिन भित्रै 'आफ्नो स्थानीय तहमा गई दर्ता गर्नु। जन्म र मृत्यु दर्ताको सूचना परिवारको मुख्य ट्यपिले र निजको 'प्रवृत्तिस्थितिमा परिवारको उभैर पुरेको ट्यपिले सूचना दिन सक्छन्। जन्म, मृत्यु, बसाई सराई, विवाह एवं सम्बन्ध विच्छेदका घटना दर्ता गर्नु नागरिकको कर्तव्य हो। बसाई सराई जर्दा ट्यपि आफू मात्र बसाई सरी गए ट्यपिले र परिवार नै बसाई सरी गए परिवारको मुख्य ट्यपिले दर्ता गर्नु पर्छ।

जन्म, विवाह, बसाई सराई, मृत्यु, सम्बन्ध विच्छेद, घटना

बालविवाह गर्नेमा बालिका बढी !

विकास संवाददाता

मकवानपुरमा बालविवाह गर्नेमा बालक भन्दा बालिका बढी रहेको एक तथ्यांकले देखाएको छ । २० वर्षभन्दा कम उमेर मा विवाह गर्न कानुनले बर्जित गरेता पनि बालविवाह गर्नेमा बालिका बढी रहेको पाइएको हो । सन् २०२२ मा ५ बालक तथा ३१ बालिकाको बाल विवाह रोकिएको सिविन बाल हेल्थलाईन मकवानपुरले जनाएको छ । सन् २०२३ को ४ महिनामा ५ जान बालकको बालविवाह रोकिदा ८ बालिकाको विवाह रोकिएको छ । सन् २०२१ मा मकवानपुर मा १२ बालकको बालविवाह रोकिएको छ भने यसैवर्ष ३८ बालिकाको बालविवाह रोकिएको थियो । मकवानपुरमा हुने बालविवाहमा बालकभन्दा बालिकाको संख्या दोब्बरभन्दा बढी हुने गरेको तथ्यांकले देखाएको छ ।

नेपालमा सन् २०३० सम्म बालविवाहमुक्त बनाउने लक्ष्य लिइएको छ । तर, बालविवाह न्यूनीकरणको समस्या फन् फन् चुनौतीपूर्ण हुँदै आएको सिविन बाल हेल्थलाईन मकवानपुरका प्रबन्धक फविन्द्र झवलीले जानकारी दिए । बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७५ अनुसार २० वर्ष उमेर नपुग्दै गरिएको बालविवाह स्वतः बदर हुन्छ । बालबालिकाको विवाह तय गर्ने वा बालबालिकासँग विवाह गर्ने वा गराउनेलाई ७५ हजार रुपैयाँसम्म जरिवाना र तीनवर्षसम्म कैद हुन्छ । उमेर पुगेको पुरुषसँग बालिकाको विवाह भएमा कतिपय अवस्थामा बलात्कारको मुद्दासमेत लाग्ने हुन्छ । मुलुकी अपराध संहिता, २०७४ अनुसार १० वर्षभन्दा कम उमेरकी बालिकालाई जबरजस्ती करणी गर्नेलाई जन्मकैद, र दशवर्षदेखि १८ वर्ष उमेरकी बालिका भए उमेर अनुसार सात वर्षदेखि २० वर्षसम्म कैद सजाय हुन्छ । बालविवाह टड्कारो सामाजिक समस्याको रूपमा रहँदा पनि बालविवाह

सन् २०२३ को ४ महिनामा ५ जान बालकको बालविवाह रोकिदा ८ बालिकाको विवाह रोकिएको छ । सन् २०२१ मा मकवानपुरमा १२ बालकको बालविवाह रोकिएको छ भने यसैवर्ष ३८ बालिकाको बालविवाह रोकिएको थियो ।

बारेको घटना प्रहरीमा भने दर्ता नै हुने गरेको छैन ।

मकवानपुर जिल्लामा सन् २०२३ मा बालविवाह बारेको एउटा पनि घटना दर्ता भएको छैन । बागमती प्रदेशमा पनि जम्मा ४ वटा मात्रै बालविवाहको मुद्दा प्रहरीमा दर्ता भएको छ । प्रहरीमा मुद्दा दर्ता गरेपछि कानुनी प्रक्रियामै जानुपर्ने र अभिभावकले सकेसम्म बालविवाहको घटनालाई सहमतिमा तत्काललाई रोक्न चाहने गरेको कारण बालविवाहको सवाल प्रहरीमा पुग्दैनन् । बाल हेल्थलाईनमा दर्ता भएकामध्ये ७० प्रतिशत केसहरू आपसी सहमतिमा रोक्न सफल भएको र ३० प्रतिशत केसहरू तत्काललाई रोकिए पनि पुन दोहोरीने गरेको पाइएको छ । पछिल्लो समय अधिकांश बालबालिकाले आफूखुसी गर्ने गरेको विवाहको कारण बालविवाह बढी चुनौतीपूर्ण बन्दै आएको झवलीले बताए ।

अभिभावकबाट लुकेर प्रेमा परी भागेर बालविवाह गरेका यस्ता बालिकाको जीवन तुरुन्तै कष्टकर हुने देखिएको उनले बताए । बालविवाह न्यूनीकरणको लागि शिक्षा र पारि वारिक हेरचाहमा विशेष ध्यान दिनुपर्ने आवश्यकता रहेको सरोकारवालाहरूले बताएका छन् । परि वारको नै तृत्व गर्ने पुरुषहरूले छोराछोरीमा समान व्यवहार गर्नु पर्ने बताइएको छ ।

व्यवसायीका 'अस्थायी टप' हटाउँदै हेटौँडा

विकास संवाददाता

हेटौँडा उपमहानगरपालिकाको मुख्य सडकका अतिक्रमित टहरा हटाउन सुरु गरिएको छ । उपमहानगरपालिका कार्यालयले हेटौँडाको मेनरोड, राप्तीरोड लगायतका मुख्य बजार क्षेत्रका पछी थपिएका टहराहरू हटाउन सुरु गरेको हो ।

अहिले घरमा अधिलीनर व्यापार गर्नका लागि सहज हुनेगरी अतिक्रमित संरचना हटाउने तर राजमार्ग विस्तारको काम भने सुरु गरिएको छैन । बजार क्षेत्रमा व्यवसायीहरूले अस्थायीरूपमा घरसँगै जोडेर निर्माण गरेको टपहरू भत्काउन

सुरु गरिएको हो । उपमहानगरका अहिले त्रिभुवन राजपथको चौकीटोल ओरालादेखि पूर्वपश्चिम राजमार्गको राप्तीरोड हेटौँडा अस्पताल अगाडिसम्म क्षेत्रमा व्यवसायीले राखेको अस्थायी टप निकाल्ने काम नगर प्रहरीले गरिरहेको छ ।

व्यवसायीले आफ्नो व्यवसायको प्रवर्द्धनका लागि घरभन्दा बाहिर थपेको 'अस्थायी टप' उपमहानगरले हटाइरहेको छ । बजार क्षेत्रको हेटौँडा १, २, ४ र १० नम्बरमा रहेका पसल व्यवसायीले राखेको सामानको प्रचारका लागि घरसँगै जोडेर बनाएको अस्थायी टप हटाउने काम चलिरेहेको उपमहानगरपालिकाका

उपमेयर राजेश बाँनियाले बताए ।

हेटौँडा उपमहानगरपालिका-१ तर्फ पर्ने त्रिभुवन राजपथ र पूर्व-पश्चिम राजमार्गको हेटौँडा अस्पतालसम्मका व्यवसायीले राखेको करिब ७५ वटा अस्थायी टपहरू हटाइसकेको बताइएको छ । अब उपमहानगरको २, ४ र १० नम्बर वडा क्षेत्रमा रहेका व्यवसायीले बनाएको घरभन्दा बाहिर निकालिएको अस्थायी टप हटाउने भएको छ । अस्वाभाविक ढंगबाट फुटपथ क्षेत्रलाई कब्जा गरी निर्माण गरिएको 'अस्थायी टप' हटाउने काम जारी रहने उपमहानगरपालिकाले जनाएको छ ।

थाहा नगरपालिकाको सार्वजनिक सूचना ।

- नयाँ निजि तथा सार्वजनिक भवनहरू निर्माण गर्नु अगाडि अनिवार्य रूपमा पालिकाको कार्यालयमा गई नक्सा पास गरौं ।
- भवन मापदण्डको पालना गरौं, सुरक्षित भविष्य सुनिश्चित गरौं ।
- घटना घटेको ३५ दिन भित्रमा निःशुल्क रूपमा व्यक्तिगत घटना दर्ता गरौं ।
- समयमा नै कर तिरोँ, नागरिक कर्तव्यको परिपालना गरौं ।
- सामाजिक सुरक्षा भत्ता प्राप्त गर्ने लाभग्राहीहरूले आ-आफ्नो वडा कार्यालयमा गई नाम दर्ता र विवरण अद्यावधिक गरौं ।
- बाल विवाह अन्त्य गरौं, बाल श्रम निर्मूल गरौं ।

थाहा नगरपालिका
नगर कार्यपालिका कार्यालय
इन्द्रायणी चौक, मकवानपुर

गर्मी मौसममा संक्रामक रोगबाट बचाउ र बचाऔं !

- गर्मी मौसममा मलेरिया, कालाजार, डेंगु, हैजा लगायतका विभिन्न संक्रामक रोगहरू फैलिन सक्दछन् ।
- संक्रामक रोग फैलाउने भिँगा, लामखुट्टे, भुसुना आदिको नियन्त्रण गरौं ।
- संक्रामक रोगबाट बच्न शुद्ध र उमालेको पानी पिऔं,
- बासी तथा सडेगलेका खाना नखाऔं,
- घर भित्र र वरपरको सरसफाईमा ध्यान दिऔं ।

नेपाल सरकार
विज्ञापन बोर्ड

राष्ट्रिय खोप-तालिका

पटक/नेट	कुन उमेरमा	कुन खोप
१	जन्मले तितिकै	बि. सि. जी
२	६ हप्तामा	रोटा पोखियो, पि. सि. जी, डि. पि. टी. - हेप बी-हिब
३	१० हप्तामा	रोटा पोखियो, पि. सि. जी, डि. पि. टी. - हेप बी-हिब
४	१८ हप्तामा	पोखियो एच.आई.पि.जी, डि. पि. टी. - हेप बी-हिब
५	१८ महिनामा	एच.आई.पि.जी, पि. सि. जी, दापूरा-रबेला
६	१२ महिनामा	आपाजिज इन्स्फलाइडिस
७	१५ महिनामा	दापूरा-रबेला सडफाइड

खोप लगाएता पनि सधैँ सरसफाईका सबै व्यवहारहरूको पालना गरौं ।
खोप निःशुल्क पाइन्छ | खोप सुरक्षित छ | खोपले जीवन रक्षा गर्छ

थाहा नगरपालिका

